

ANEIS

25 LAIDOS KURSANTŲ LAIKRAŠTIS 2013.04.29, PASINIETIŲ MOKYKLA, MEDININKAI

APIE

Sveiki visi - kursantai, dėstytojai, mokyklos svečiai ir visi tie, kurie jau su pašalpa ar smalsiai į savo rankas paėmė šį „popiergalį“ ir „galbūt, pamanė, jog Pasieniečių mokykla yra kažkas daugiau nei mokykla ar bendruomenė.. Sveikinu visus skaitančius, Kursantų vardu kad atsirado susidomėjimas gyvenimu PM. Dėkoju už jūsų laiką ir norą imti mane ir skaityti. Gal tai bus įdomu ir vertinga? Na, jei ir priešingai, tai nieks bent jau neturės teisės pasakyti, kad kažkas kažko nenudirba ar net neketina. Tai bandomasis kursantų laikraštis apie įvykius, vykstančius Pasieniečių mokykloje. Kodėl laikraštis? Kam apskritai reikalinga ši „seniena“ ir neši uolaikiškas būdas perduoti žinias, informaciją ir mintis, kai kursantai drąsiai varto internetinius puslapius savo telefonuose ir skaito PDF ar DOC formatu tiek miške, tiek ant lovos „barake“ ? O ko vertas vien tik žodis „Feis_Bukas“... Taip reikia, nes skaityti reikia, nes „kačialinti“ smegenų raumenis naudinga ir sveika, nes veikla akims ir protui yra sveikintinas ir naudingas užsiėmimas; protinga rodyti iniciatyvą su saiku, yra sąžininga būti drąsiai ne vien tik prieš silpnesnį. Esi pasienietis - didžiulis savimi ir savo profesija, nes esi niekur kitur, o kaip tik čia - be penkių minučių pasienio ruože. Kodėl „Siena“? Na tai akivaizdu ir dėl komentarų, ko gero, burnos ir laiko aušint nebūtina. Žodis siena turi ir daugias reikšmių, bet šį kartą ne apie istoriją ar ką kitą. Taigi, damos ir džentelmenai, leiskite jums „pristumti“ pirmą kursantų blyną - ANEIS.

MOKYKLOS ĮVYKIAI

2013-02-20, 25 laidos kursantai pabuvojo ant Aukštojo kalno, turėjo progą ne tik nuvalyti 200-300 metrų užsnigtą taką iki aukuro svečiams, bet ir garbės susipažinti su žmogumi legenda – Vladu Vitkausku. Pasienietiška košė bei arbata, tądien, kaip tyčia, laiku ir vietoj. Ačiū visiems dalyviams.

Vakar įvyko VSAT kovinės savigynos imtynių varžybos, daug žmonių, kategorijos nuo mažiausios iki didžiausios. Upės praikaito, daug įbrežimų, nuovargio ir prizų, šaunuoliai visi, kurie dalyvavo ir, žinoma, kurie iškovoję prizines vietas. Tai pirmos rimtesnės varžybos 25 laidai, tad pasveikinkite tuos, kuriems užteko drąsos. Pasibandė jėgas, su stipresniais – patys sustiprėjo, Kitiems iššūkiams pasiruošti bus lengviau. Sėkmės visiems kovotojams.

Kovo 26 - 29 d. Pasieniečių mokykloje savo pavasario atostogas praleidžia Generolo Povilo Plechavičiaus kadetų mokyklos auklėtiniai. Į šią stovyklą atvyko 30 jaunųjų kadetų. Keturias dienas jaunieji kadetai mokosi ir ilsisi mokykloje. Jaunuoliams stovykla organizuojama jau nepirmus metus ir tai tapo gražia tradicija.

Pasieniečių mokyklos įvadinio mokymo kursantai šiandien baigia mokslus Pasieniečių mokykloje, sveikiname baigus dar vieną profesinį etapą ir pasirinkus tikrai praktišką specialybę. Linkime profesinės sėkmės ir drąsos įveikiant iššūkius kelyje į kilnumą!

PAGARBA

Šis tekstas – apie pagarbą. Ne apie pagarbą vyresniems, veteranams, tautos didvyriams, ne apie tai, ko mus mokė mokykloje. Pasikalbėkime apie visus, kurie nusipelnė pagarbos. Juk teoriškai mes neigiamų išankstinių nuostatų antsvorio turinčių žmonių atžvilgiu neturime, tikime lyčių lygybe, gerbiame visų rasių ir tautybių žmones, nesvarbu, koks jų socialinis statusas. Ar tikrai? Verta suvokti, kad dažnai mes patys sau nesugebame pripažinti, kad giliai širdyje turime neigiamų nuostatų ir negerbiame kitų. Ką pasakome be žodžių? Praktiškai viską. Raszmas ir diskriminacija atsirado ir paplito tik todėl, kad vieni nusprendė, jog kiti neverti pagarbos. Tačiau išnarstykite kiekvieną iš mūsų ir pamatysite, kad nuo šimpanzių mes visi – juodaodžiai ar baltaodžiai, apkūnūs ar liekni, musulmonai ar krikščionys – skiriamės viso labo tik 3%. Kasdien, įjungę savo „autopilotą“, mes intuityviai spėjame įvertinti tūkstančius žmonių – „debilas“, „asilas“, „kvailelis“, „šitam nieko neišeis“, „matai, ko užsimanė“, „visi jie tokie“, „vargšas“, „pasikėlęs“, „ne lygis“, „toks ir anoks“ ir t. t. Jei pašnekovui nejauciame pagarbos, sąmoningai vis dar sugebėsime kalbėtis, šypsotis, linkioti galva ir pritari, tačiau nesąmoningai spinduliuosime visą tai, ko nesakome: kad jis nevertas mūsų pagarbos. Tik 7% mūsų komunikacijos yra žodžiai. Visą kitą mes pasakome nebyliai. Paprastas būdas išmokyti jausti pagarbą kitiems – būti nepaprastai smalsiems. Kur dingsta mūsų smalsumas? Panašu, kad jis išsitrina, kai metų metus sėdyne zuliname sofas ar junginėjame televizijos kanalus ir feisbukėjame. Jei jau ten niekas negali mūsų nustebinti, kaip rasti ką nors įdomaus visoje kasdienybėje?

„Būk savimi – visi kiti vaidmenys jau paimti“, – ragino Oscaras Wilde'as.

Pasitikėjimas savimi, mano galva, yra vienintelė galia, leidžianti mums pasiekti tai, ko mes norime. Visi sutinkame daugybę žmonių, kurie kenčia nuo „vidutinybės“ komplekso, jį taip ir vadina šiandieniniai psichologai. Būtent „vidutinybės“ kompleksą jaučiantys žmonės perdėtai nepasitikėjimą savimi kompensuoja arogancija, prabangos simboliais ir kitų niekinimu. Paulas McKenna sako, kad tokiu asmenybių „ego“ tiesiog reikalauja nuolatinio patvirtinimo, kad šios butybės:

1. Atrodo gerai (ir / arba „tinkamai“, „normaliai“);
2. Yra teisios.

Atrodydamas „gerai“ ir „tinkamai“ brangiai kainuoja, ir ne tik tiesiogine prasme: reikia turėti „tinkamų“ drabužių, „tinkamą“ darbą, „tinkamas“ pajamas ir t. t., bet didžiausia kaina yra anksčiau ar vėliau suvokti, kad „tinkamumo“ kriterijus tebuvo masinės propagandos sukurtas mirazas, jis verčia mus jaustis blogiau, kad pirtume dar daugiau, teikiamas galimybes tik todėl, kad jūsų automobilis surūdijęs, kad jūs (dar) nemokate anglų kalbos ar kad sveriate 30 kg daugiau nei kur nors nurodytas „tinkamas“ svoris. O noras visada būti teisiams verčia niekinti kitus, menkinti kitas nuomones, apkalbėti ir skleisti gandus bei tiesiog piktybiškai versti kitus žmones jaustis neadekvačiais. Maža to, šis noras skatina nuolat būti apimtam neveiklumo homeostazės, nes tik tas, kuris nieko nesiima, niekad nepadarys klaidų, išskyrus vieną, pačią didžiausią – nieko nedaryti. Tik gerbdami save pajėgiami suvokti, kad turime būti dėkingi kitiems už tai, kuo tampame patys. Galų gale net ir pragmatiška mąstydami suvoksime, kad daugumą žmonių – kartu ir save – lengviau paveikti tada, kai ne tik rodome pagarbą, bet iš tiesų mokame gerbti, ir tikrai ne tada, kai ką nors atvirai ar slapčia niekiname.

VIDAS JANKAUSKAS, Verslo klasė 2006 08 31

IŠ ARČIAU.KALBINAME MOKYKLOS DĚSTYTOJUS

INTERVIU SU MAJORU ANTANU LEPEŠKA

Kiek laiko dirbate šioje mokykloje? Kas paskatino? Ar nesigailite?

Jau gana senai, nuo 2004 m. gegužės 24 d. Pradėti dirbti mokykloje (t. y. pakeisti tarnybos vietą) paskatino noras tobulėti. Ne, jokių būdu nesigailiu, čia patraukli darbo vieta. Jaunas ir veržlus mokytojų (ir ne tik) kolektyvas.

Ką manote apie 25 laidą ?

25-os laidos kurantus pažįstu dar gana mažai. Turėjome tik kelis sienos kontrolės taktikos užsiėmimus, ir tai daugiau teorines paskaitas. Todėl nebuvo daug progų "pačiupinėti" atskirus kursantus, t. y. susidaryti apie juos tvirtesnę nuomonę. Bet jau ir iš to neilgo kartu praleisto laiko manau, kad tai nebloga laida. Ji turi savo charakterį.

Ar esate dirbęs kitoje įstaigoje?

Tikrai taip, prieš ateidamas dirbti į mokyklą. Nuo 1995 m. dirbau Druskininkų užkardoje sargybų būrio specialistu. Dėl kokių aplinkybių pakeitėte darbo vietą? Norą pakeisti darbo vietą lėmė asmeninės aplinkybės: noras tobulėti, išmeginti ką nors naują. Per 10 tarnybos metų užkardoje sužinojau ir perpratau iš esmės viską, ką ten buvo galima pamatyti ir patirti. Kadangi pasirinkau pasieniečio profesiją, tai norėjau ir toliau gilintis į valstybės sienos apsaugos istoriją, teoriją ir taktiką. O darbas Pasieniečių mokykloje tam puikiai tinka. Todėl gavęs kvietimą dirbti mokykloje ilgai nesvarsčiau.

Kas įsimintinaus įvyko per visus darbo metus šioje mokykloje ?

Per šiuos beveik 8 darbo metus buvo labai daug įsimintinų dalykų. Aišku pirma vesta paskaita, kaip ir pirma pamaina užkardoje, išliks atmintyje visą gyvenimą. Mokyklos perkėlimas iš Visagino į Medininkus buvo didžiulis ir įsimintinas įvykis.

Kursantų renginiai

- krikštynos, vaidinimai, koncertai ir kiti renginiai

- visada įsimintini dalykai, labai smagu juos stebėti (o kartais ir dalyvauti).

Ko palinkėtumet 25 laidos kursantams ?

Kursantams noriu palinkėti keletą dalykų. Pirmiausiai- tai sėkmingai mokytis. Būti paslaugiais ir geranoriškais tiek savo kursantų tarpe, tiek ir aktyviai dalyvauti mokyklos gyvenime. Nebūti pasyviais stebėtojais, bet aktyviais kūrėjais. Tiek mokykloje, o ypač tolimesnėje tarnyboje užkardoje. Nes dažnai mes patys daug ką galime pakeisti, padaryti geriau, ne viskas priklauso tik nuo vado.

INTERVIU SU KAPITONE ALVYDA JANULEVIČIŪTĖ

Kiek laiko dirbate šioje mokykloje ? Kas paskatino ? Ar nesigailit ?

Pasieniečių mokykloje dirbu penktus metus, pirmą kartą čia įžengiau 2008 metais (šypsos)

Kas paskatino mane ateiti dirbti čia ?

Tai mano svajonė - dirbti su žmonėmis, bendrauti, dalintis patirtimi..Perskaičius klausimą "ar nesigailiu ?" nedvejodama galiu atsakyti, kad NESIGAILIU, nes čia ne tik mokau, bet ir mokinuosi pati..

Ką manote apie 25 laidą ?

Apie 25 laidą galvoju daug ir nuolatos (šypsosi) Vis mąstau, kaip jums padėti išmokyti gyvenime patirti viską ką jis jums duoda ir džiaugtis tuo ką turite *čia ir dabar*.

Ar esate dirbusi kitoje statutinėje įstaigoje ?

Prieš dirbant čia dirbau tikrąja ta žodžio prasme, ĮSTAIGOJE, tai Policijos komisariate, ten įgavau daug ir įvairios pareigūniškos patirties.

Dėl kokių aplinkybių pakeitėte darbo vietą ?

Šiandien pamąščiusi apie šio klausimo atsakymą, galiu tvirtai pasakyti - jog įsimintiniausias visos akimirkos, ir aš esu dėkinga likimui, kad galiu "kvepuoti" šia aplinka kuri mane supa.

Ko norėtumėte palinkėti 25 laidai?

25 laidai norėčiau palinkėti daugiau optimizmo, pasitikėjimo savimi, ir stipraus noro siekti užsibrėžtų tikslų.

“JUOKA MENKI”

Lygino blondinė užuolaidas ir iškrito pro langą...

Trijų draugų pokalbis:

- Aš praėjusius Naujus metus švenčiau Havajuose, šaunu buvo!
- O aš jūros dugne, po vandeniu...
- Aš tai virtuvėje, kartu su jumis, tik nerūkiu...

- Mama, šviestuvas dega!
- Ne dega, o šviečia!
- Mama, jau užuolaidos šviečia!

Pareina estų berniukas namo iš mokyklos.

.. O ten jau laukia žmona ir du vaikai

Bėga dramblys ir skruzdėlė nuo policijos. Skruzdėlė sustojo ir sako:
- Bėk toliau vienas, mane pastebėjo

Sėdi dvi skruzdėlės. Ir viena sako kitai:

Žinok, dėja šiandien knygų neskaitysim, nes jonvabalis pakėlė kainą už elektrą...

Černobilyje dabar irgi vasara. Gražiai mėlynuoja žolytė, paukšteliai linksmai loja.

Prieina paršiukas prie rozetės ir sako: - O brolyti, kaip giliai tave užmūrijo!